Napsal uživatel Ivan Kott
Úterý, 04 Leden 2011 22:35

Dorota Barová a Andrea Konstankiewicz neboli **TARA FUKI** vydaly u Indies Scope Records své čtvrté album nazvané ***SENS***, což v češtině znamená smysl. Vedle dvou skladeb se zpěvem beze slov tu je šest písní s polskými texty Doroty, v písni *Pragnienia (Touhy*) byly využity verše básníka Baczyńského**,** jehož další text slyšíme v Andreině úpravě v závěrečné *Spiew do snu*. Na skládání hudby se podílejí obě, stejně tak na zpěvu a hře na violoncella. Andrea navíc hraje na zvláštní perkusní nástroj zvaný hang a Dorka na melodicu, neboli klávesovou flétnu. Rytmická a dynamická škála skladeb je velmi široká. Nejrazantněji působí píseň titulní nabízející text o snech, noci a tanci, a *Kolorowe szkielka* zpívající o barevných sklíčkách, barevných myšlenkách a barevných chvílích, kdy slova vyletují jako motýli. Protikladem k nim je bezeslovná píseň *Tobě* navozující atmosféru poklidnou, až meditativní. Druhá neotextovaná – *Moment* – je ukázkou náročné vokální improvizace místy s až orientálním nádechem. Ukázkou toho, jak působivá může být píseň postavená na jediném verši je *Moje serduszko*, zatímco *Wiosenna piosenka* za velmi střídmého doprovodu barvitě vypráví o přicházejícím jaru, pukání ledu a probouzení stromů. O tom, jak nepříjemné nám může být zrcadlo – a to nejen to skleněné – odrážející to, co o sobě raději nechceme vědět, zpívá píseň *Zwierciadlo*. Ukázkou textařského umění, výborného zhudebnění a citlivé aranže jsou *Slowa*, kde se v doprovodu ozve i zmíněná klávesová flétna. I pouhý doslovný překlad bez přebásnění svědčí o Dorčině básnickém cítění a stojí za přečtení:

"Počkej, zamysli se/ uvidíš, jak ta slova/ zhasínají v prostoru/ protože vůbec nic, nic se nemění/ Ta slova mě nechtějí poslouchat/ kloužou z mých rtů a padají na zem/ Vystrašená se schovávají do kouta/ a vracejí se neznámo odkud."

A konečně píseň o zpívání do spánku vycházející z Baczyńského milostné poezie je opravdu krásným závěrem alba, protože svým vyzněním daleko překračuje rámec tvorby z ranku populární hudby.

Dorotu Barovou můžeme slyšet hrát a zpívat s různými seskupeními v Jazz Docku i dalších klubech, ovšem s Andreou žijící ve Francii se na českých pódiích potkáváme méně často. To byl jistě hlavní důvod toho, že na koncert Tara Fuki přišlo v pondělí 15.11. do Divadla Archa tak velké množství diváků. Ti byli svědky skvělého vystoupení, když hlavní dvojici občas doplňovali někteří hudebníci **Vertigo Quintetu** a kmotra křtěného alba **Lenka Dusilová**. {desky *748*}